Posta de sol

Per PepMaria el dj., 01/03/2018 - 09:00

Havia estat una bona estona meditant davant del mar des de l'escullera del Port Olímpic, mentre el sol es ponia darrera de la muntanya de Montjuïc. En girar-me cap a l'oest, una llarga silueta fosca enllaçava el port, Montjuïc i la Barceloneta, dibuixant-se contra el cel daurat. Els primers llums començaven a encendre's a l'interior d'aquesta ombra. Vaig sentir que allò que veia era molt bonic, i també que la meva consciencia de la bellesa del moment era un regal: l'havien feta possible molta gent que han testimoniat davant meu que la vida és bona i bonica. Vaig sentir la presència dels meus pares i una altra Presència que ho embolcallava tot.Visc com un regal els moments en què gaudeixo de la bondat i bellesa últimes de la realitat: també en situacions en què aquesta bellesa i aquesta bondat semblen estar absents. Perquè hi ha gent que té una intel·ligència immensa i una bona voluntat descomunal, però no perceben la realitat així: la caducitat se'ls imposa com a darrera paraula. Per tant, aquesta capacitat d'experimentar la bondat i bellesa últimes de tot no és fruit ni d'una llum de la intel·ligència ni d'un esforç de la voluntat. Es tracta d'un actitud pre-conscient que alimenta la profunditat i l'esperança. En el meu cas, aquesta actitud té els seus orígens en una herència i m'empeny a una tasca.
Una herència: la meva actitud és la que és perquè des d'una tendra edat, una colla de gent m'han testimoniat la bondat i bellesa últimes de la realitat a través d'actituds i actuacions vitals, de vegades en situacions que no evidenciaven ni bellesa ni bondat. Començant pels meus pares i seguint per la comunitat cristiana, que ha fet experiència de l'amor i l'esperança de Jesus ressuscitat.
Una tasca: aquesta actitud pre-conscient la treballo conscientment quan intento descobrir la bellesa i la bondat amagades al cor de tota realitat, i fer-les evidents amb les meves actuacions. Es tracta d'una tasca inacabada, no és mai una conquesta. He de demanar constantment seguir acollint aquesta capacitat en situacions concretes, sobretot en les més desesperades. He de demanar constantment de reconèixer en les vides de persones i comunitats de totes les creences la bellesa i la bondat.
Les postes de sol, contemplades poc a poc, m'hi ajuden.
.....
· "Fill de Kunti, jo sóc el gust de l'aigua, sóc la resplendor de la lluna i el sol, sóc la síl·laba sagrada del Vedes [Aum], el so de l'espai i la humanitat en els éssers humans. Sóc aroma suau a la terra, fulgor en el foc, vida en tots els éssers i austeritat en els ascetes." *Bhagavad Gita* VII, 8-9
· "Des de la sortida del sol fins a la posta
lloeu el nom del Senyor".
Salm 113, 3
· "Jesús respongué [al pare d'un infant epilèptic]: 'Em dius si puc fer-hi res... Tot és possible al qui creu'. A l'instant el pare del noi exclamà: 'Crec, però ajuda'm a tenir més fe.`" *Evangeli de Marc* 9, 23-24.

· "El que el petit príncep no es gosava confessar era que si li sabia greu deixar aquell planeta beneït era, sobretot, per les mil quatre-centes postes de sol cada vint-i-quatre hores!"
A. de Saint Exupéry *El petit príncep* XIV
.....
· Quins espais físics t'ajuden més a aturar l'activitat? Com pot millorar la qualitat de la teva meditació?
· Quines persones han estat referents en testimoniar de la bondat i bellesa últimes de la realitat?